

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของหน้าห้า

ลิ่งพิมพ์ที่ เป็นหนังสือ เล่มடอยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็น ตราสาร วารสาร นิตยสาร รายงาน ประจำปี หรือแม้แต่จุลสาร ล้วน เป็นลิ่งพิมพ์ที่เย็บ เล่ม และมีปกหุ้ม ปกของหนังสือ เหล่านี้อาจมีรายละเอียดแตกต่างกันขึ้นตามลักษณะของหนังสือ แต่ก็ยังมีลักษณะคล้ายคลึงกันประการหนึ่งคือ จะไม่ปรากฏรายละเอียด เนื้อหาบนปก แม้ว่าหนังสือบางบ ragazze ก็อาจจะมีคำบรรยายหัว เช่น นิตยสาร แต่ชื่อความ เหล่านี้ก็ไม่ได้บอกชื่อรากฐานกว่าการสร้างความน่าสนใจนี้ เปิดอ่าน รายละเอียด เนื้อหาที่ถูก เรียงร้อยไว้ภายใน เล่ม เท่านั้น

หนังสือพิมพ์มีความแตกต่างๆจากหนังสือตั้งกล่าวประการหนึ่งคือ หนังสือพิมพ์ไม่มีปก หน้าแรกของหนังสือพิมพ์มีชื่อเรียกว่าปก หากเรียกตามลักษณะที่ปรากฏว่า "หน้าแรก" หรือ "หน้าหนึ่ง" (front page) ซึ่ง เป็นหน้าที่ผู้อ่านจะเห็นก่อนหน้าใดๆ ประกอบด้วยส่วนลักษณะ อาทิ หัวข้อหนังสือ พาดหัวข่าว ภาพข่าว และเนื้อข่าว เป็นต้น

นอกจากนี้ หน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ยัง เป็นหน้าที่มีผู้อ่านมากที่สุด และผู้อ่านมักเริ่ม อ่านหนังสือพิมพ์จากหน้าหนึ่งนี้มากที่สุดอีกด้วย (Baskette and Sissors, 1971) ทั้งนี้ เนื่อง มาจากช่วงเวลาที่ลักษณะและลักษณะของแต่ละวันมักปรากฏบนหน้าหนึ่ง ตั้งที่ผู้อ่านนัยการฝ่ายบุนทิการ หนังสือพิมพ์ เดอะ เนชั่นกล่าวว่า "...ปัจจุบัน เมื่อหนังสือพิมพ์ต่างๆ นำเสนอเรื่องราวมาซึ่ง ที่ลักษณะเดียวกับนิตยสาร ท่าให้หนังสือพิมพ์สามารถยืด เวลาไปดูข่าวออกใหม่ได้นานขึ้น เพื่อให้ได้ ช่วงเวลาที่ล่าที่สุด หน้าอื่นๆอาจอยู่ปิดๆบก่อนได้ แต่ลักษณะหน้าหนึ่งแล้ว จะเป็นหน้าที่ปิดซ้ำที่สุด"

(เลขตั้งตี่ ๗๗๖๙, สัมภาษณ์, 20 สิงหาคม ๒๕๓๕)

พาดหัวข่าว (Headlines) เป็นส่วนที่สำคัญมากในการนำเสนอข่าว และอาจมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป แต่ไม่ว่าจะมีลักษณะเช่นใด พาดหัวข่าวทั้งหลายก็มีหน้าที่หลัก เช่น เดียวกัน 4 ประการ (Harriss,Lieter and Johnson,1985) คือ

1. ตึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้อ่านเนื้อข่าว
2. สรุปเรื่องราวในเนื้อข่าว ช่วยให้ผู้อ่านที่มีเวลาอ่านนั้งสือพิมพ์น้อย สามารถทราบใจความสำคัญของเนื้อข่าวได้ แม้จะอ่านผ่านๆ
3. ช่วยให้ผู้อ่านประมินความสำคัญของข่าวได้
4. ช่วยให้หนังสือพิมพ์มีความน่าสนใจ น่าอ่าน

ลักษณะเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันที่ขยายตัวมากขึ้น เป็นผล เหตุลักษณะการหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านมีเวลาอ่านหนังสือพิมพ์น้อยลงขณะที่หนังสือพิมพ์กลับ เพิ่มจำนวนหน้าขึ้น ทั้งยังมีเนื้อหาหลากหลายมากขึ้น ผู้อ่านจึงต้อง เลือกอ่านเฉพาะข่าวที่สำคัญหรือ เนื้อหาที่ตรงกับความสนใจ ใจรุ่้งของเข้า เท่านั้น เพื่อให้กันต่อ เหตุการณ์ หรือข่าวที่เปลี่ยนแปลงไปทุกวัน ตามอายุของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับในช่วงระยะเวลา เวลาเพียง 1 วัน หรือน้อยกว่า Bogart (อ้างถึงใน Bush, 1969) กล่าวถึงการอ่านหนังสือพิมพ์ว่า "การเคลื่อนย้ายสายตาของผู้อ่านจะถูกกำหนดไว้แล้ว นั่นคือ ผู้อ่านจะสอดส่ายหาข้อความที่ตนสนใจ " ขณะเดียวกัน การทดลองของ Deutschmann (อ้างถึงใน Bush, 1969) แสดงให้เห็นว่า

... คำที่ใช้ในการพาดหัวข่าว เป็นสัญญาณช่าวสาร (cues) ที่ส่งไปยังความสนใจของผู้อ่าน แต่ละคน และดูเหมือนว่า ผู้อ่าน เกิดความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสัญญาณช่าวสารที่เป็นตัวแทนของทัศนคติและความต้องการส่วนตัวโดยไม่ต้องจำ เนื่องจาก เนื้อหาส่วนมากกัน หนังสือพิมพ์ เช่นนี้ เป็นผู้อ่านซึ่งอ่านตามบทบาทของตน สัญญาณช่าวสารนี้พาดหัวข่าวจึงมีความสำคัญเป็นพิเศษยิ่ง...

ด้วยเหตุนี้ ผู้อ่านที่ชื่นชอบ เป็นลิ่งสาคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านทราบ หรือมองหาช่วงที่เข้าต้องการได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังช่วยให้ตัดสินใจ เลือกได้ว่า ช่วงใดควรอ่าน ช่วงใดควรชี้แจง ฯบ (เนื่องจากไม่น่าสนใจหรือไม่ตรงกับความต้องการนั้นเอง) ปัจจัยดังกล่าวยังส่งผลย้อนกลับไปยังลักษณะของผู้อ่าน เช่นกัน นั่นคือ หนังสือพิมพ์ต้องพยายามผู้อ่านช่วงที่น่าสนใจและดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านให้มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากผู้อ่านช่วงที่สำคัญที่สุดของวันนั้นๆ (Lead story) ไม่ว่าจะเป็นการเลือกใช้คำ ข้อความ ขนาดตัวอักษร ทำให้ผู้อ่านนั่นที่หรือแม้แต่จำนวนบรรทัดของผู้อ่านช่วง

Baskette,Sissors และ Brooks (1961) กล่าวว่า "รูปแบบของผู้อ่านช่วง ก็เหมือนกับแฟชั่น คือมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม ผู้อ่านช่วงของคนรักษาหน้าที่เดิมๆว่า "เปลี่ยนแปลง"

หน้าที่ประการหนึ่งของผู้อ่านช่วงอาจจะเรียกว่า เป็นหน้าที่สำคัญที่สุดอันมีผลต่อกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับช่วงนั้นๆ ก็คือ ผู้อ่านช่วงมีหน้าที่สรุปเรื่องราวของเนื้อหาโดยบอกเจตนาความสำคัญของเนื้อหาอย่างถูกต้อง แต่เนื่องด้วยข้อจำกัดของเวลาดังกล่าวข้างต้น จึงมีความเป็นไปได้สูงมากว่า ผู้อ่านจะไม่รับหนังสือพิมพ์อย่างละเอียดทั้งหมด แต่จะอ่านผ่านๆ จนพบช่วงที่ตนสนใจจะอ่านโดยละเอียด และลิ่งที่ช่วยให้ผู้อ่านทราบว่าช่วงใดน่าสนใจหรือไม่นั้น ก็คือ ผู้อ่านช่วงนั้นเอง

ยิ่งไปกว่านั้น ผู้อ่านช่วงสามารถสร้างรูปแบบความคิดของผู้อ่าน (shape the opinions) เกี่ยวกับช่วงนั้นๆ ได้อีกด้วย Bush (1967) กล่าวถึงผลกระทบของผู้อ่านช่วงไว้ว่า "เมื่อผู้อ่านช่วงกับเนื้อหาแตกต่างกัน ผู้อ่านที่อ่านช่วงอย่างผิวเผิน (superficial readers) จะรับเข้ามาหมายที่กล่าวไว้ในผู้อ่านช่วง" ฉะนั้น หากผู้อ่านช่วงไม่สามารถบอกเจตนาความสำคัญของเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งถ้าผู้อ่านรายละเอียดของช่วงนั้นๆ ด้วยแล้ว ผลที่จะเกิดขึ้นก็คือ ความเชื่าใจที่ไม่ถูกต้อง หรือรูปแบบความคิดที่ผิดๆจากซึ่งกันเอง เนื่องจากความบกพร่องของหนังสือพิมพ์เอง

โดยทั่วไปหนังสือพิมพ์ภักดีจากาแฟก เป็น 2 ประ เก้าเหตุ คือหนังสือพิมพ์ประชาชนนิยม (Popular newspaper) ซึ่ง เน้นการนำเสนอข่าว เบ้า เป็นหลัก ชาวตันน์ เชิงชัย (2520) กล่าวถึง เนื้อหาข่าว เช่นนี้ว่า มุ่ง เร้า กระตุ้น หัน เหอaram แล้วให้ความบันเทิง แก่ผู้อ่าน หนังสือพิมพ์ประ เกาก็ เป็นที่นิยมของผู้อ่านทั่วไป และมีจำนวนจานหน่ายสูง หนังสือพิมพ์อีกประ เกาก็ ได้แก่ หนังสือพิมพ์คุณภาพ (Quality newspaper) เป็นหนังสือพิมพ์ที่ เน้นการนำเสนอ ข่าวหนัก เช่นข่าวการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และรายงานข่าวอย่างตรงไปตรงมา มุ่งให้ข่าว ลาร ข้อ เท็จจริง เป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตาม หนังสือพิมพ์บางฉบับอาจนำเสนอ เนื้อข่าว (ทั้งหนักและเบา) มาก พอกัน จนยากที่จะระบุได้ชัด เชนว่า เป็นหนังสือพิมพ์ประชาชนนิยมหรือหนังสือพิมพ์คุณภาพ และ ด้วยการ เน้น เนื้อหาข่าวหนักและ เบ้าแตกต่างกันไปนี้ จึงอาจ เป็นปัจจัยอันหนึ่ง ที่ทำให้หนังสือพิมพ์ นำเสนอภาพหัวข่าวหน้าหนึ่งในลักษณะที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งทำให้มีแนวโน้มที่จะส่งผลให้ความ ถูกต้อง และความ เป็นกลางของภาพหัวข่าวแตกต่างกันไป เช่นกัน โดยหนังสือพิมพ์ที่ เน้น เนื้อหา ข่าว เบ้า มีแนวโน้มที่จะมีความถูกต้อง และความ เป็นกลางของภาพหัวข่าวน้อยกว่าหนังสือพิมพ์ที่ เน้น เนื้อหาข่าวหนัก เพราะพยายามนำเสนอภาพหัวข่าว เร้าอารมณ์หรือความลุนจี้ของผู้อ่านด้วย การใช้ถ้อยคำที่มีสีสันภาษาให้เกิน เลย์ไปจากข้อ เท็จจริงมากกว่า

เมื่อพิจารณาถึงช่วง เหตุการณ์ข่าว การนำเสนอภาพหัวข่าวในช่วง เหตุการณ์ข่าวต่อ เนื่องที่สำคัญ เช่น เหตุการณ์ทางการ เมืองที่สำคัญ หนังสือพิมพ์อาจจะมีรายบ่ายในการนำเสนอ ที่แตกต่างจากานช่วง เหตุการณ์ข่าวที่วันหรือช่วง เหตุการณ์ปกติ ทั้งนี้ เนื่องจากานช่วง เหตุการณ์ ข่าวต่อ เนื่องที่สำคัญทางการ เมือง หนังสือพิมพ์ทุกฉบับมักนำเสนอข่าว เดียว กัน เป็นข่าวใหญ่ประจำ ฉบับ ซึ่ง เป็นข่าวที่ภาษาลังอุย์ในความสนใจและติดตามจากผู้อ่าน การนำเสนอภาพหัวข่าวจึงน่าจะ ตึงดูดความสนใจของผู้อ่านมากขึ้นกว่าปกติ จนอาจทำให้ภาพหัวข่าวมีความ เป็นกลางน้อยลงอัน เนื่องมาจาก เงื่อนไขของการแข่งขันทางการตลาด หรือในทางตรงกันข้ามอาจจะนำเสนอใน ลักษณะระมัดระวังมากขึ้น เนื่องจากันผลประโยชน์ที่ตามมา จึงอาจมีความ เป็นกลางกว่าช่วงปกติ

โดยทั่วไป หนังสือพิมพ์ไม่ว่าจะ เป็น เนื้อหาช่าวหนัง หรือช่าว เบ้ามากน้อยต่างกัน อย่างไร แต่หนังสือพิมพ์ทุกฉบับก็ล้วนๆ ที่ความล้ำค่าที่กับการนำเสนอภาพหัวข่าวด้วยกันทั้งสิ้น ดังนี้ จึงน่าจะได้มีการศึกษาถึงการนำเสนอภาพหัวข่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์รายวันว่ามีลักษณะ เช่นใด มีความถูกต้องสอดคล้องกับข้อเท็จจริง และมีความ เป็นกลางมากน้อย เพียงใด หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับซึ่ง เป็น เนื้อหาช่าวหน้าแรกแตกต่างกันจะมีความสัมพันธ์กับความลักษณะของหัวข่าวเป็น กลางตั้งกล่าวหรือไม่ เพียงใด นอกจากนี้ช่วง เหตุการณ์ช่าวที่ต่างกันจะ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อลักษณะ กระบวนการนำเสนอภาพหัวข่าวด้วยกันที่ต่างกันจะ เป็นประกายชน์ต่อทั้งวิชาการและวิชาชีพหนังสือพิมพ์ และนอกจากจะจากภาษาให้ทราบว่าหนังสือพิมพ์มีลักษณะ การนำเสนอภาพหัวข่าวหน้าหนึ่งอย่างไรแล้ว ยังหากให้ทราบว่าด้วยว่า ในกระบวนการสร้างสรรค์ ภาพหัวข่าวออกแบบมาสื่อความหมายกับผู้อ่านในลักษณะที่ เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้นั้น มีปัจจัยใดบ้างที่มีส่วน กานด์การสร้างสรรค์หรือการนำเสนอตั้งกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษา เปรียบ เทียบ การนำเสนอภาพหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน ภาษาไทยในปัจจุบัน
2. เพื่อวิเคราะห์ ความลักษณะของ ระหว่างภาพหัวข่าวหน้าหนึ่งกับ เนื้อข่าวที่นา เสนอ
3. เพื่อศึกษาความ เป็นกลาง (objectivity) หรือความ เป็นกลางในภาพหัวข่าว หน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทหนังสือพิมพ์ที่ เป็น เนื้อหาช่าวหน้าหนึ่งต่าง กัน และช่วง เหตุการณ์กับความลักษณะของ ตรงกันกับ เนื้อข่าวของภาพหัวข่าวและความ เป็นกลาง ของภาพหัวข่าว

5. เพื่อศึกษากระบวนการและการแลงบัญชีมีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำเสนอผลหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ

ปัญหาที่วิจัย

1. แนวโน้มราย และ กระบวนการนำเสนอผลหัวข่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับ เป็นอย่างไร และ มีความแตกต่างกันขนาดช่วง เหตุการณ์ปกติหรือไม่

2. ปัจจัยด้านที่มีส่วนกำหนดแนวทางการนำเสนอผลหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

3. พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย มีความสอดคล้องกับข้อ เรื่องจริงที่ปรากฏในเนื้อข่าว เพียงใด มีลักษณะการใช้ภาษาอย่างไร มีความเป็นกลางมากน้อย เพียงใด

4. บรรเทาหนังสือพิมพ์ ช่วง เหตุการณ์ช่าว มีความสัมพันธ์กับลักษณะการนำเสนอผลหัวข่าวในแต่ละฉบับ เช่น ความเป็นกลาง และความสอดคล้องตรงกันกับเนื้อข่าวหรือไม่ เพียงใด

สมมติฐานการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร สุโขทัยกรรณ์มหาวิทยาลัย

1. บรรเทาหนังสือพิมพ์ (ที่เน้นเนื้อหาข่าวหน้าหนึ่งต่างกัน) มีความสัมพันธ์กับความเป็นกลางของพาดหัวข่าว

2. บรรเทาหนังสือพิมพ์ (ที่เน้นเนื้อหาข่าวหน้าหนึ่งต่างกัน) มีความสัมพันธ์กับความสอดคล้องตรงกันระหว่างพาดหัวข่าวกับเนื้อข่าว

3. ช่วงของ เหตุการณ์ช่าว (ช่วงปกติกับช่วง เหตุการณ์สำคัญทางการเมือง) มีความสัมพันธ์กับความเป็นกลางของพาดหัวช่าว

4. ช่วงของ เหตุการณ์ช่าว (ช่วงปกติกับช่วง เหตุการณ์สำคัญทางการเมือง) มีความสัมพันธ์กับความลอดคล้องตรงกันระหว่างพาดหัวช่าวกับเนื้อช่าว

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ มุ่งศึกษาการนำเสนอพาดหัวช่าวหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน เนotope ภาษาไทย เท่านั้น จึงกำหนดขอบเขตการวิจัยเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. เนื้อหา ศึกษาเฉพาะช่วงหน้าหนังสือพิมพ์ที่เป็นพาดหัวช่าว และเนื้อช่าวทึ้งหมดของช่วงพาดหัวนั้นๆ เพื่อพิจารณาลักษณะความลอดคล้องระหว่างพาดหัวช่าว กับเนื้อช่าว รวมถึง การใช้ภาษาในบางลักษณะด้วย

2. ระยะเวลา เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ ศึกษาการนำเสนอพาดหัวช่าวหน้าหนังสือพิมพ์ฉบับปัจจุบัน จึงกำหนดขอบเขตการศึกษาเนื้อหาข้างต้น ในระยะเวลาที่ เป็นฉบับปัจจุบันที่สุด ของภาษาการศึกษาวิจัย กล่าวคือ เป็นช่วงเวลา 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2535

คู่มือการพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์

หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย หมายถึง ลิ้งพิมพ์ที่เสนอข่าวสารทั่วไป เป็นภาษาไทย ไม่เย็บ เล่ม พิมพ์และจำหน่ายหรือเผยแพร่ เป็นประจำทุกวัน โดยปรากមหัวชื่อ หนังสือพิมพ์อย่าง เต่นชัดที่หน้าแรกหรือหน้าหนึ่ง หนังสือพิมพ์รายวัน ภาษาไทยในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด ดาวสยาม บ้านเมือง มติชน เดลิมิเรอร์ สยามรัฐ และ แนวหน้า

หน้าหนึ่ง	หมายถึง	หน้าแรกของหนังสือพิมพ์ ซึ่งโดยปกติผู้อ่านจะเห็นก่อนหน้าอื่นๆ มีส่วนประกอบที่สำคัญได้แก่ หัวข้อหนังสือพิมพ์ พาดหัวข่าว ภาพข่าว รายละเอียดของข่าว เป็นต้น

พาดหัวข่าว	หมายถึง	บรรยาย วลี หรือข้อความเล็กๆ ที่เป็นสาระสำคัญของเนื้อข่าวหรือเกี่ยวข้องกับเนื้อข่าว นิมพ์ด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ มักอยู่บนส่วนบนสุดของข่าว ในการศึกษานี้หมายถึง เนพาดหัวข่าวหนึ่งเท่านั้น

เนื้อข่าวรับ (readout)	หมายถึง	พาดหัวข่าวที่ต่อจากพาดหัวข่าวหลักของข่าว เดียวกัน เป็นพาดหัวที่มีขนาดตัวอักษรเล็กกว่าพาดหัวข่าวหลักนั้น มักใช้ในการขยายความในพาดหัวข่าวหลัก หรือเพื่อนำเสนอประเด็นอื่นๆ ที่ไม่สามารถนำเสนอได้ในพาดหัวข่าวหลัก

เนื้อข่าว	หมายถึง	ส่วนของข่าวที่นอกเหนือจากพาดหัวข่าวและวรคนา กานหน้าที่ให้รายละเอียดของข่าว เป็นส่วนที่ยาวที่สุด มักมีหลายย่อหน้า และอาจมีตัวอักษรหน้าอื่นๆ อีก

การนำเสนอผลหัวข่าว

หมายถึง กระบวนการคัดเลือกข่าว รวมถึงการเขียนพาดหัวข่าว เพื่อตีพิมพ์ในหน้าแรก

ความเป็นกลาง หรือ ภารีสัย หมายถึง การรายงานข้อเท็จจริงของข่าวโดยไม่สอดแทรก

(objectivity)

ความคิดเห็นหรือความรู้สึกส่วนตัวของผู้เขียนลงใน การเขียน พาดหัวข่าว

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่เป็นกลาง

ให้รายนั้น/ ก้าประกัน/ ฝ่าฝืนรับ/ 5หมื่นบาท *

(สยามรัฐ 12 กันยายน 2535)

เนื้อข่าวโดยสรุป : คณะกรรมการตัดสินชุมชนที่ เห็นชอบในหลักการ ร่างพรบ. คุ้มครองผู้บริจาคเงินจากกรณีที่ ให้ก้าประกันความ เสียหายสาหัสรับผู้บริจาคเงิน ถ้าฝ่าฝืน ลงโทษสูงสุดปรับไม่เกิน 50,000 บาท

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ผู้เขียนแทรกความคิดเห็นหรือความรู้สึกส่วนตัว
คู่แข่ง/ พันหวาน/ เรวุฒิเข้าคุก

(มติชน 20 มีนาคม 2535)

เนื้อข่าวโดยสรุป : นายบัญฑิต ใจยะ เล่อนงษ์ ผู้สมัครรับ เลือกตั้ง เป็น สส. ภูเก็ต พรรคร่วมทาง กล่าวถึงการณ์นาย เรวุฒิ จินดา ผล น่าไปฟังคำพิจารณาดีที่สุดว่า "เรวุฒิน่าจะไปรับฟังคำ พิพากษาตัดสินให้จบดีกว่า อาย่างไรก็ตามตนขอ เอาใจช่วยให้ พ้นคดีนี้"

การพาดหัวข่าวข้างต้นจึง เป็นการแทรกความคิดเห็นของ

ผู้เขียนพาดหัวข่าวลงใน

* เครื่องหมาย / "ให้แทนการแบ่งบรรทัดในพาดหัวข่าว

ประ เด็นนาวรคนา

หมายถึง สาระของช่าวที่ปรากฏในวรคนา อาจมีประ เด็น เดียว หรือหลายประ เด็นก็ได้ โดยมาก ประ เด็นนาวรคนามัก เป็น ประ เด็นหลัก หรือสาระที่สำคัญที่สุดของช่าว

จำนวนของประ เด็นน่าพอดีชัว หมายถึง จำนวนของประ เด็นช่าวที่ปรากฏน่าพอดีชัว ซึ่ง พอดีชัวบางชีน นาเสนอประ เด็นเพียงหนึ่งประ เด็น ขณะที่บาง ชีน นาเสนอประ เด็นมากกว่าหนึ่งประ เด็นก็มี
ตัวอย่างพอดีชัวที่นำเสนอ เพื่อประ เด็น เดียว

" เกร " ระบุนิยม / จารบุกบ้าน / โคนจนชิน

(มติชน 30 กรกฎาคม 2535)

ตัวอย่างพอดีชัวที่นำเสนอมากกว่าหนึ่งประ เด็น

บชบ. ลิว '79 'ส.ล./ 'ชวน' นายก/ล้างบ้านไปเลย //

ครม. 4 เทพพงาด - พรรค้น้าวิ่งชบ/ อุทัยชัย ' เป้า ' อับ - ผลัพผักแฝ่

ความลอดคล้องตรงกันระหว่างพอดีชัวกับ เนื้อช่าว

หมายถึง การที่พอดีชัว เสนอสาระตรงกับข้อ เกี่ยวข้องใน เนื้อช่าว ลิ่งที่ระบุหรือ เชียนไว้น่าพอดีชัวต้องมีความหมาย เดียวกันกับที่รายงานหรือพรรณนาไว้ใน เนื้อช่าว ไม่กากกาม หรือ บิดเบือนไป

ตัวอย่างความลอดคล้อง

กล้ม 15 นัด / ม่าผญบ. ดัง / หัวคะแนน ' เจี่ย กึกผล '

(ช่าวสด 8 มีนาคม 2535)

เนื้อช่าวโดยสรุป : คนร้ายกระหน่ำยิงผู้ใหญ่บ้านชั่ง เป็น หัวคะแนนคนสำคัญของ เจี่ย กึกผล ถึง 15 นัด ตายคาที่

ตัวอย่างความน่าสอดคล้อง

รองอธิบดีทางหลวง/สังติ๊ก ก. สอบทุจริต/ชุมชนเชื้อ

'แทรกร เทอร์'

(มติชน 20 มกราคม 2535)

เนื้อข่าวโดยสรุป : อธิบดีกรมทางหลวงกลั่งดานิการสอบสวนหาข้อ เกี่ยวข้อง กับการทุจริต ซึ่งคงมีการตั้งกรรมการสอบสวนขึ้นมา โดยผู้ที่แต่งตั้งกรรมการคือ อธิบดี มีชื่อร่องอธิบดี ตั้งที่ระบุในพาดหัวข่าว

ความก้าวหน้า หมายถึง

การที่พาดหัวข่าว เสนอสาระที่ทางผู้อ่าน เกิดความคล่องแคลงใจ หรือไม่แน่ใจว่าพาดหัวข่าวกลั่งกล่าวถึงลิงๆ แต่ รวมทั้งการที่ผู้อ่านสามารถตีความหมายในพาดหัวข่าวได้มากกว่าหนึ่งความหมาย
ตัวอย่าง ข้าราชการหยุดงาน/แบงก์-บริษัททากปกติ

(บ้านเมือง 19 พฤษภาคม 2535)

เนื้อข่าวโดยสรุป : สำนักนายกรัฐมนตรีประกาศให้

ข้าราชการในกรุง เทพฯ และปริมัยแหลมใหญ่ด้าน เนื่องจาก เหตุการณ์ เมื่อสัปดาห์ ข้าราชการ จนที่นี้ ถูกผู้อ่านไม่ถูกรายละเอียด นาน เนื้อข่าวอาจเข้าใจว่าหมายถึงข้าราชการทั่วไป เทศก์ฯ ดี

ความสอดคล้องและน่าสอดคล้องบางส่วนระหว่างพาดหัวข่าวกับเนื้อข่าว

หมายถึง การที่พาดหัวข่าว เสนอสาระมากกว่าหนึ่งประ เต็น และมีบางประ เต็นที่สอดคล้องกับข้อ เกี่ยวข้องในเนื้อข่าว ขณะที่ บางประ เต็นไม่มีความสอดคล้อง

ตัวอย่าง เหลินสู๊ เขต 11/ผู้จัดหัตถศิริ/มนตรี ชวาง 'เอกสิล/สัง แปลงมติไม่รับ **

(ช่าวสต 20 มกราคม 2535)

** เครื่องหมาย // แทนการขึ้นต้นของพาดหัวข่าวรับ (readout)

เนื้อข่าวโดยสรุป : เนลิม ออยู่บำรุง ตัวลินใจลงสมัคตรา
รับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต 11 กรุงเทพฯ และกล่าว
ว่า หล.อ.สุนทร คงสมพงษ์ กล่าวสนับสนุนให้ลงสมัคตรา ส่วนกรณี
พรรครักษาจังหวัดนี้ นายมนตรี พงษ์พาณิช กล่าวว่า ถ้านายรักษาระ
มาณพรรครองไม่ง่าย และนายรักษาก็คงไม่มา

เนื้อข่าว ไม่ปรากฏว่า มีการสั่งไม่ให้รับนายรักษาระ
แต่อย่างใด ดังนี้นี่หาดทัวร์ขานประ เต็นที่กล่าวถึง เนลิม จึงมีความ
สอดคล้องกับข้อ เก็บจดหมายข่าว แต่ประ เต็นที่กล่าวถึงมนตรี กลับ
ไม่มีความสอดคล้อง

ประยุค	หมายถึง	กลุ่มคนที่มีใจความลับบูรณา ประยุคพันธุ์ที่สุดมีล้วนประกอบ เรียงกันดังนี้ คือ ประชาน + กิริยา ตัวอย่าง ชลบุรี เดือด

(มติชน 28 มิถุนายน 2535)

ประชาน - ชลบุรี - กิริยา - เดือด

รูปประยุค	หมายถึง	ประยุคที่มีการ เรียงค่าแตกต่างกันไป ภาษาที่เกิดประยุคหลาย ลักษณะ เรียกว่า รูปประยุค รูปประยุคที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ 1. ประยุคประชาน คือประยุคที่ผู้กราบท้าทั้นประยุค ตัวอย่าง ขอบเวลาลึ้นก่อนแล้ว

(เนลินิวส์ 15 สิงหาคม 2535)

2. ประยุคกิริยา	คือประยุคที่ เอกกิริยาลึ้น เพื่อ เน้นให้ กิริยา เต้น

ตัวอย่าง ชูต้องแบ่งความต้าร์รูม耐ร์ใหม่ก็งหมด / 'ชาลอน' แมลงภู่ที่

(มติชน 24 กันยายน 2535)

วลี หมายถึง คำที่ติดกันสองคำชื่นไป มีเนื้อความไม่ครบถ้วนที่จะเป็นประโยชน์คุณต้องเป็นส่วนหนึ่งของประโยชน์ ตามปกติมีเช่น เรียกต่างกันไปตามคำชื่นต้น เช่น ถ้าชื่นต้นด้วยคำนาม เรียกว่า นามวลี ถ้าชื่นต้นด้วยคำกริยา เรียกว่า กริยาวลี เป็นต้น

ตัวอย่าง 3 เดือน รบ."อาันนก" - เป็นวิเศษส์วลี

(ข้านเมือง 13 กันยายน 2535)

การใช้ภาษา หมายถึง การใช้ค่า วลี ประโยชน์ หรือเครื่องหมายวรรณคดอนในการพادหัวข่าวหน้าหนึ่ง

สมผานาม หมายถึง ชื่อที่ตั้งขึ้น เพื่อใช้แทนนามจริง หรือให้หมายถึงบุคคล คณะบุคคล สัตว์ หรือสิ่งของ เช่น
 'ผู้ดี' หมายถึง นายอาันนก ปันยารชุน
 'พลังผัก' หมายถึง พรรคนลังธรรม
 'เก้าอี้' หมายถึง ตำแหน่ง หรือการดำรงตำแหน่ง

ตัวย่อ หมายถึง อักษรที่ใช้แทนคำเดา เพื่อความสะดวกในการเขียนหรือลดความยากของคำนั้นลง

ตัวอย่าง พ.ร.ก. เป็นตัวย่อของคำว่า พระราชกำหนด

คำทับศัพท์ หมายถึง คำในภาษาต่างประเทศที่เขียนด้วยตัวอักษรไทยโดยการเลียนเสียงของคำเติม งานที่นี้ หมายถึง เนาะคำทับศัพท์ที่มาจากภาษาอังกฤษ เช่น

มือบ มาจากคำว่า mob

瓦ล์ค เออาท์ มาจากคำว่า walk out

เครื่องหมายวรรณตอน

หมายถึง สัญลักษณ์ที่ใช้ประกอบการเขียนข้อความ มุ่งที่จะบอก
อารมณ์ หรือให้่านได้อย่างถูกต้องตามความต้องการของผู้เขียน
 เช่น ! ? " " ... ' ' เป็นต้น

ลักษณะความสำคัญของน้ำดินหัวช่าว หมายถึงการจัดลักษณะความสำคัญของพادหัวช่าว จาแนกตาม
 ขนาดและตาแหน่งของพادหัวช่าวที่ปรากฏในหน้าหนัง โดยปกติ
 หนังสือพิมพ์จะมีพادหัวช่าวประจำวันที่สำคัญที่สุดอยู่ 1 ชื่น นอกจากนั้น
 เป็นพادหัวช่าวที่มีความสำคัญ (ในทัศนะของหนังสือพิมพ์) รองๆ
 ลงมา พادหัวช่าวตามลักษณะความสำคัญสามารถจัดได้เป็น 4 ลักษณะ
 ดังนี้

พادหัวช่าวยักษ์ หมายถึง พادหัวช่าวที่สำคัญที่สุดในแต่ละฉบับ ใช้
 ตัวอักษรขนาดใหญ่ที่สุดในหน้าหนัง กินเนื้อที่มากกว่า และลักษณะ
 มากกว่าพادหัวช่าวอื่นๆ มักอยู่ด้านครึ่งบน หรือมีล่านคาน เกี่ยวกับ
 พื้นที่ครึ่งบนของหน้าหนัง เสมอ พادหัวช่าวยักษ์มักมีเพียง 1 ชื่น ต่อ
 1 ฉบับ เท่านั้น

พادหัวช่าวใหญ่ หมายถึง พادหัวช่าวที่มีความสำคัญ และใช้ตัว-
 อักษรขนาดใหญ่รองลงมาจากพادหัวช่าวยักษ์ จะปรากฏอยู่ที่ครึ่ง
 บน หรือครึ่งล่างของหน้ากึ่ด และมีมากกว่า 1 ชื่นกึ่ด
 พادหัวช่าวธรรมชาติ หมายถึง พادหัวช่าวที่มีความสำคัญ และใช้
 ตัวอักษรที่มีขนาดรองลงมาจากการพادหัวช่าวใหญ่ แต่ยังมีขนาดใหญ่
 กว่าพادหัวช่าวเล็ก พادหัวช่าวชนิดนี้จะอยู่ที่ส่วนใดของหน้าหนังกึ่ด
 พادหัวช่าวเล็ก หมายถึง พادหัวช่าวที่มีความสำคัญ และใช้
 ตัวอักษรที่มีขนาดเล็กที่สุดในบรรดาพادหัวช่าวหน้าหนังกึ่ด ทั้งหมด
 โดยมีขนาดตัวอักษรที่ใหญ่กว่าตัวอักษรที่ใช้ในวรรณนาเรียง เล็กน้อย
 พادหัวช่าวชนิดนี้มักมีความกว้างของพื้นที่ที่ใช้พادหัวชوانอยู่ที่สุด
 โดยทั่วไป กว้าง เพียงครึ่งหนึ่ง เตียว จะอยู่ที่ส่วนใดของหน้ากึ่ด
 และอาจมีมากกว่า 1 ชื่นกึ่ด

ปัจจัยกำหนดการนำเสนอผลหัวข่าว หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ที่มีส่วนเป็นตัวกำหนดการนำเสนอผลหัวข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ เป็นต้นว่า การรักษาความถูกต้องตามข้อ เก็บจริงในเนื้อข่าว จำนวนจากหน่วย แนวโน้มนายของหนังสือพิมพ์ ฯลฯ

แนวโน้มนายการนำเสนอผลหัวข่าว หมายถึง สาระสำคัญของนโยบายของผู้บริหาร กองบรรณาธิการ หรือหัวหน้าข่าวของหนังสือพิมพ์ ในการดำเนินงาน และการนำเสนอผลหัวข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ

ช่วง เหตุการณ์ช่าว หมายถึง ช่วงระยะเวลาที่เกิดเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่น่าสนใจช่วง เหตุการณ์ปกติและช่วง เหตุการณ์สำคัญทางการ เมือง

ช่วง เหตุการณ์ปกติ หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2535 ซึ่งไม่มีเหตุการณ์สำคัญ หรือเหตุการณ์รุนแรงทางการ เมือง บ้าน เมือง โดยทั่วไปอยู่ในความสงบ และไม่มีกิจกรรมระดับชาติ ทางการ เมืองที่ประชาชนต้องเข้าไปเกี่ยวข้องโดยตรง

ช่วง เหตุการณ์สำคัญทางการ เมือง หมายถึง ระยะเวลาที่เกิดเหตุการณ์สำคัญ และเหตุการณ์ไม่สงบทางการ เมืองในปี 2535 ช่วง เหตุการณ์สำคัญนี้นี้ แบ่งเป็น 3 ช่วง คือ

1. ช่วงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 22 มีนาคม
2. ช่วง เหตุการณ์ไม่สงบทางการ เมืองในเดือน พฤษภาคม ที่เรียกวันเดียวกันว่า "เหตุการณ์เผาชาภิพ"
3. ช่วงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 13 กันยายน

ประ เกษหั้งสือพิมพ์

นายถึง หนังสือพิมพ์ที่ ja แยกตามปริมาณ เนื้อหาช่าวหนักและช่าว
เบาในหน้าหนึ่ง ในการวิจัยนี้ได้นำผลการศึกษาปริมาณสัดส่วน
เนื้อหาช่าวหนักกับช่าว เบานหน้าหนึ่งของอุปชลี ชัยวรพร (2535)
มาจัดเป็น 5 ประ เกษ คือ¹
หนังสือพิมพ์ที่มีช่วงสัดส่วน เนื้อหาหน้าหนึ่งระหว่างช่าวหนัก เท่ากับ
42-50% กับช่าว เบ่า เท่ากับ 50-58% ได้แก่ ไทยรัฐ เต็ลินิวส์
หนังสือพิมพ์ที่มีช่วงสัดส่วน เนื้อหาหน้าหนึ่งระหว่างช่าวหนัก เท่ากับ
50-58% กับช่าว เบ่า เท่ากับ 42-50% ได้แก่ ช่าวลด
หนังสือพิมพ์ที่มีช่วงสัดส่วน เนื้อหาหน้าหนึ่งระหว่างช่าวหนัก เท่ากับ
58-67% กับช่าว เบ่า เท่ากับ 33-42% ได้แก่ ดาวสยาม บ้านเมือง
หนังสือพิมพ์ที่มีช่วงสัดส่วน เนื้อหาหน้าหนึ่งระหว่างช่าวหนัก เท่ากับ
67-75% กับช่าว เบ่า เท่ากับ 25-33% ได้แก่ มติชน เต็ลิมิเรอร์
หนังสือพิมพ์ที่มีช่วงสัดส่วน เนื้อหาหน้าหนึ่งระหว่างช่าวหนัก เท่ากับ
75-82% กับช่าว เบ่า เท่ากับ 16-25% ได้แก่ สยามรัฐ แนวหน้า

ประ เยชน์กีศาสตร์ว่าจะได้รับ

1. การศึกษาครั้งนี้ ทางห้องเรียนและเข้าใจลักษณะการนำเสนอ ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้อง² การนำเสนอ และลักษณะของภาษา เนื้อหาช่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์รายวัน³ ภาษาไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผลการวิจัยจะนำไปใช้แนวทาง แก้ไขปัญหาของ การนำเสนอ พาดหัวช่าวหน้าหนึ่ง ใน
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

3. ผลการวิจัยนี้จะ เป็นแนวทาง และข้อมูล เป็นต้นแบบรับการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับ
การหนังสือพิมพ์ โดย เนotope อายุ่งยิ่ง ที่เกี่ยวกับพาดหัวช่าว ช่าวหน้าหนึ่ง รวมทั้งลักษณะการใช้
ภาษาในวิชาชีพหนังสือพิมพ์ซึ่งมีลักษณะ เนotope อายุ่ง เต้นชัด ต่อไป